

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 15:45

מנחה ע"ש: 15:45

שחרית: 9:15

מנחה: 15:35

יציאת השבת: 17:03

בס"ד, ט"ו כסלו ה'תשס"ט, ערש"ק פרשת וישלח - גיליון מס' 14

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס

חדש בפינסק

פינסק, הרה"ג ר' יעקב שטייערמאן שליט"א - מנכ"ל מוסדות "יד ישראל", הרה"ג ר' יצחק ירחמן שליט"א - ר"מ בישיבת "אורח חיים" בקייב, הרה"ג יוחנן פילטשיק שליט"א - ראש מוסדות "קרלין סטאלין" העולמי ואביו של ידידנו ר' שלומי פילטשיק הי"ו.

- למחרת החתונה נסעו ר' משה פימה, ר' יעקב שטייערמאן ור' יוחנן פילטשיק לארץ ישראל להשתתף בשמחת חתונת בנו של מור"ר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

- שמחה גורת שמחה. כהמשך ישיר לחתונתם של רפאל ומלכי ביום שלישי שעבר וכל ימי השבע ברכות, השתתפנו ביום שני השבוע בחתונתם של בוגרי בתי הספר "בית אהרן", אלכסנדר פינסקי ומיכל דמידוביץ שיחי'. בסידור הקידושין שהתקיים בבית הכנסת, התכבד הרה"ג ר' יצחק וולפין שליט"א - ר"מ בישיבת "אורח חיים" בקייב שבאוקראינה שם למד אלכסנדר. כמו כן נכחו בחתונה הרה"ג ר' משה פימה שליט"א - רב העיר

פניני הפרשה

הרבצ"ג שליט"א

כשנתבונן בסיפור מעשה דינה נמצא נקודה מעניינת. תחילתו של הסיפור הוא כששכם בן חמור מבקש את הסכמת משפחת יעקב לשאת את דינה לאישה, ובתמורה הוא מתחייב ליחסים תקינים ומסחר בין אנשי שכם למשפחת יעקב. אך בני יעקב מתנים את כל הסכמתם בכך שכל אנשי שכם ימולו ומדגישים שאם לא ימולו כל אנשי העיר, אין על מה לדבר כלל.

כלומר, המור"מ בין שכם וחמור למשפחת יעקב היה "שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה", מול דרישת בני יעקב "לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו" ולכן "אם לא תשמעו אלינו להימול ולקחנו את בתנו והלכנו".

שבים שכם וחמור אביו אל שכם עירם אוספים את כל אנשי העיר לשידור השבועי ומתחילים לתאר בצבעים שונים "האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם" אה, דרך אגב "אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהימול לנו כל זכר כאשר הם נמלים" אבל, שוב פעם "מקניהם וקניינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו".

עניין דינה כלל לא מוזכר בדבריהם לאנשי שכם, כאילו שמטרתם העיקרית היא פיתוח חיי המסחר בין אנשי שכם למשפחת יעקב, רק יש דבר קטן שמפריע והוא המילה.

לעיתים קרובות אנו נוהגים לעטוף את רצונותינו השליליים בכל מיני אידיאולוגיות ועטיפות צבעוניות שמכסות וכאילו מצדיקות את כוונותינו האמיתיות. אך עלינו לזכור שהרבה פעמים מאחורי אידיאולוגיה גדולה יכולה לעמוד דינה'לה קטנה.

בסימן טוב ובמזל טוב

ברכת מזל טוב מעומקא דליבא

נשגור מהעיר פינסק

מולדת חסידות קרלין - סטולין

למור"ר עט"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעונם

בנישואי בנו שליט"א בשעה טובה ומוצלחת

ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו זור וזור

תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק,

אברכי הכולל,

מורי בתי הספר "בית אהרן",

תלמידי ותלמידות בתי הספר "בית אהרן",

חברי קהילת "בית אהרן וישראל"

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

העלון מוקדש לרפואת אליהו יעקב בן אסתר ברכה ואסתר בת פאינה

סיפור לשבת

בעשותך את תורתך קרדום לחפור בה ולהכות בראשי יהודים טובים אלו, מגלה אתה כי אין כל ערך לה, לתורה הקדושה, חלילה. אלא, יהודים אלו אשר לא אנשי ספר הם, אבל עובדים את ה' בתמימות, בפשיטות ובאמונה שלמה בבורא עולם, ומקיימים את מצוות הבורא לפי השגתם והבנתם - רצויים ואהובים הם לפניו יתברך!

למשמע דבריו הכנים של ההלך האלמוני נשמו כל הנוכחים לרווחה והחלה נפשם הדוויה מתעודדת קמעא קמעא. לעומת זאת, הדרשן העריץ אשר מעולם לא הפריעו אדם בדרשותיו, אשר הושפל מההטחה הצודקת שהופנתה כלפיו, לקח את רגליו, השתחל מבין הקהל ונעלם כלא היה.

כעת על הבימה תפס את מקומו הצעיר נעים ההליכות בדרשתו המעודדת ומחזקת והוא המשיך בדבריו המחזקים: "יהודים יקרים, דעו לכם כי הקב"ה אוהב אתכם ואינו חפץ בהשפלת רוחכם. אדרבה, העצבות והמרה השחורה הן שנואות עליו יתברך, וחמורות מכל עבירות שבתורה, שכן בכוחן לייאש את האדם ולהפילו עד עפר. ובאשר לגזירה העומדת נגדכם, הבצורת הקשה

השוררת בכפרכם. זהו רק ניסיון מבורא העולם לראות אם תמשיכו להאמין בו יתברך ולעובדו מתוך שמחה. ואם ברצונכם להמתיק את הדינים ולבטל את הגזירה, עשו זאת רק מתוך שמחה, רק בשמחה! 'כי בשמחה תצאון...' על ידי השמחה תצאו מכל הצרות."

הדרשן הצעיר שכבש את הבמה בחן את הקהל, אשר מבט של רוגע ושלווה ניבט מעיניהם, ביטחון ואמונה, ותודה לו לשליח הפלאי שהגיע משמים בזמן הנכון לעודדם ולגואלם מההדרשן התקפן. כשראה הצעיר כי ליבם נוטה אחריו לשמוע ולהתעודד פנה אליהם ואמר: "הבה נצא עתה בריקוד שמח ונאמין כי ישועת השם כהרף עין, נוכיח למי שמשיב את הרוח ומוריד את הגשם, כי חרף הבצורת הקשה לא

נפגמה אמונתנו הטהורה בו חלילה, בואו ניתן יד על כתף, ונישא ריקוד של שמחה המעיד על בטחון ואמונה."

הדברים הכנים שיצאו מלב חם ואוהב, נכנסו היישר לליבותיהם של היהודים הטהורים ופתחו בריקוד ובמחול שעליו ניצח ההלך הצעיר. אל הריקוד נוספו אט אט עוד תושבים, והוא היה לעדות מושלמת של אמונה זכה בבורא העולמים. גם בליבם של היהודים האמונה החלה יותר ויותר מתחזקת, ובתוך הריקוד המתוק שדינים רבים הוא המתיק, לא שמו לב כמעט כי ארובות השמים החלו מעט מעט נפתחים וטיפות של גשם טפטפו ממרומים. מכאן ואילך החל הגשם הולך ומתחזק עד שהפך לגשם של ברכה שהרווה כל פיסת אדמה צמאה. ועם גשמי הברכה הגיעה אליהם הישועה בזכות האמונה התמימה והשמחה השלמה, כי את הדינים ממתיקים רק על ידי שמחה וריקודים.

ובכן, ודאי תשאלו מיהו זה ההלך הצעיר שגרם למהפכה של תשובה מתוך שמחה ואמונה באותה העיירה ומשם גם לעולם כולו??? הלוא הוא רבנו ישראל בן רבי אליעזר שלימים נקרא "הבעל שם טוב הקדוש", מייסד תנועת החסידות. אשר הועיד ולימד על מעלתה של עבודת השם פשוטה, מתוך אמונה תמימה והרבה הרבה שמחה.

בתיה הראשונים של העיירה הקרובה כבר נראו באופק, אך משום מה נראתה העיירה כשוממה, זו העיירה החקלאית אשר יהודים עובדי אדמה תמימים ופשוטים גרים בה, ואשר שוקקת חיים בסתם יום של חול, כעת נראתה לו לנער הצעיר כבן השבע עשרה כריקה ושוממה מנפש אדם. היכן היהודים שגרים בה? ומדוע לא מתנהלות עבודות חקלאות ואדמה? על זאת עוד טרם ניתנה תשובה ברורה בעבורו.

אך הוא, הצעיר לימים, לא מתייאש חלילה! הוא יברר את העניין ויחפש את דרי הכפר, שכן מטרה יש לו בבואו לכפר הזה - לחזק, לקרב ולעודד את נשמתם הזכה של יהודים פשוטי עם כאלה, תמימי דעה וישרי לב, עובדי אדמה וחקלאות.

ממשיך ההלך הצעיר בדרכו כאשר מחלקות האדמה צצים להם מחרשות וכלי אדמה שונים מוטלים דוממים, הבקר ובעלי החיים נעו במעונם ללא מעש, והרחובות שוממים מאדם. "אוי ריבונו של עולם, איפה הם אחי אהובי שבאתי עד הנה לחזקם? הראה לי סימן ותן לי האות לדעת אותם למצוא ולגלות". תוך כדי מלמול תפילה חרישית שומע הוא קול מדבר מרחוק, החל הוא צועד

בעקבות הקול עד שהגיע לשערי בית הכנסת, שם נגלה לנגד עיניו מחזה אשר לא תאר לעצמו. כל בני העיירה, הגברים - בעזרת הגברים, נשים וטף - בעזרת הנשים, עומדים צפופים ומאזינים לדרשן אלמוני שהשמיע דברי מוסר.

שמח הצעיר על שהתגלתה התעלומה הראשונה, אך בד בבד נוספה תעלומה, על מה ולמה התכנסו בני העיירה בסתם יום של חול בבית הכנסת?

כשהמשיך להאזין לדברי הדרשן התגלתה גם התעלומה השנייה. "גשם ומטר אתם מבקשים?! יבול ופרנסה אתם שואלים?! כלום את חובכם כלפי שמים כבר מילאתם?! הן כבהמות תנהגו, וכהדיוטות חסרי דעת תנהלו את חייכם! דעו לכם, כי אלוקים בז לכם ולעבודתכם שהרי ברא תורתו על מנת שבני האדם ימיתו עצמם עליה, ואתם הינכם

מבלים זמנכם בעבודות אדמה, זהו לכם כעונש משמים ולפיכך נעצרו הגשמים". הדרשן דרש וזעק בכל כוחו דברי הטהפה, תוכחה ומוסר ללא עידוד וללא רחם והטיח כלפי הקהל ההמום את כל אשמת המצב.

לעיני הנער הצעיר התבהרה בתמונה: בני העיירה נתונים במצב קשה של שנת בצורת, גשם אין וסכנה של הפסד ממון רב, ומחסור במזון מרחפת מעל ראשם. לפיכך נאספו כל בני העיירה בבית הכנסת אשר אליו נקלע הדרשן האלמוני ודרש את דרשתו הנוקבת והנחרצת.

מעזרת הנשים נשמעו קולות יבבה חרישיים על גורלם ועל דברי הדרשן התקיף, הגברים האדימו מבושה נוכח תוכחתו הנוקבת. והדרשן המשיך לירות בקהל חיצים וקיתונים של תוכחה ואשמה.

כל אותה העת הביט ההלך, הנער הצעיר, סביבו וחיכה לשעת כושר קלה, כשזו הגיע פילס לו דרכו אל בימת הדרשן הכה על השולחן וקרא בקול: "שקט, שקט!". כל הנוכחים הפנו מבטם לעבר הצעיר החצוף אשר העז להפריע את דרשת הדרשן והמתינו בקוצר רוח לבאות. הצעיר הישיר מבטו לעבר הדרשן ההמום נוכח עזותו של זה, ופנה אליו: "מי שמך לבוא הנה ולהטיח דברים קשים כגידיים בבניו יקיריו של הקב"ה?! מי התיר לך לעמוד ולהתעלל בנשמותיהם של יהודים תמימים ופשוטים אלו?! דע לך, כי

ברכות לראש משביר

אם ננסה להרבות במילים
נמעט מכל אשר בליבנו
ולכן באנו להודות במילה אחת

תודה

לרה"ג ר' משה פימה ורעייתו שליט"א
לבה"ח ברוך שאפנס נ"י
ולכל שאר העוזרים והמשתתפים הי"ו

תודה על החתונה הנפלאה

ושוב, תודה.

רפאל ומלכי גולדברג - מונטריאול, קנדה
אלכסנדר ומיכל פינסקי - קייב, אוקראינה